

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

77. An Superiores Regulares possint absoluere à censura huius canonis
suos subditos? Et quid est agendum si Religiosi se inuicem percutiant
extra claustrum Monasterij? Et quid, si Prælati Regularis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

Ob Clerici percussione. Ref. LXXVII. &c. 167

irregularitatem incurrunt, si exercent actum ab-
solutions ab excommunicatione. Illud de peccato pa-
tet ex illo versu :

Utile, lex, humile, res ignorata, necesse.

Scilicet, ex ultima dictione, quæ non tantum veri-
ficatur de communicante cum excommunicato, sed
etiam de ipso excommunicato participante cum aliis.
Alterum de irregularitate intelligendum est hoc
modo, quod primò absolvens non debeat absolvere
sacramentaliter, hoc est, etiam à peccatis, sed tantum
extra Sacramentum, & ab excommunicatione præ-
cisè : quia necessitas absolvendi refertur tantum ad
excommunicationem ; quia sublata, debet deinde ab-
solutus primò ab utrisque absolvere, hoc est, à
censura, & peccatis : hoc enim modo saluatur incur-
sus irregularitatis, quæ ab excommunicatione non in-
curritur, nisi quando exercet actum Ordinis sacri ;
non autem si exercent actum jurisdictionis, qualis est
in casu hoc absolutio à censuris extra Sacramentum,
vt, aliis citatis, docet Sayrus lib. 7. de censur. cap. 9.
num. 10. Et hæc omnia docet Bordonus ubi supra,
qui citat Sorbium, & Rodriquez.

3. Verum sententiam Patris Suarez sequitur Tam-
burinus de iure Abbatum, tom. 2. disp. 1. 4. quest. 11. n. 4.
& idem distinguit, sic asserens : [Si percussio non est
publica, sed occulta, potest tunc Prælatus absolvere
subditum, quia nondum est privatus jurisdictione, &
communicatione cum illo, saltem in bonum subditi.
Si verò percussio publica fuerit, cum ab excommu-
nicationem Prælatus jurisdictione privatus sit, non
poterit subditum absolvere, aut è converso ; sed debet
tunc alium Sacerdotem habilem extra Religionem
eligere, qui eum absolvat, & deinde ipse absolutus
subditum excommunicationem poterit absolvere : quia
subditus non habet eam facultatem, scilicet, sibi
Confessarium eligendi, neque Prælatus ob vinculum
excommunicationis potest illam concedere, quia id
esset actum jurisdictionis exercere, quod non licet
nominatim excommunicato, vel publico Clerici
percussori. At Abbas, sibi Confessarium eligendo,
non exerceret actum jurisdictionis ; sicut faceret, li-
centiam subdito ad id concedendo ; sed uteretur quo-
dam juris privilegio sibi concessio, quod non interdi-
citur excommunicato. Nec obstat, quod Prælatus
eligendo confessorum, delegat illi suam jurisdic-
tionem, vt ea circa se utatur, qui videtur esse actus ju-
isdictionis : nam respondetur, non ipsum, sed Sum-
mum Pontificem, vel superiorem Prælatum ei talem
jurisdictionem committere : quia virtute privilegia-
rum, eo ipso quod à Prælatu eligitur, immediatè
illi conferuntur omnes facultates Pontificiæ, quia
vices superioris Prælatis in eo munere gerit. Ita Tam-
burinus ex Suarez. At absolute sententia Bordonii,
& aliorum ego adharco, quam novissimè sequitur
etiam Pater Lezana in Summa, tom. 3. verb. Clericus,
17. qui citat Portel. quibus adde Fragosam de Repub.
Christ. tom. 2. lib. 1. disp. 2. §. 3. num. 56. & lib. 11. dis-
put. 24. §. 15. num. 28.

RESOL. LXXVII.

An Superiores Regulares possint absolvere à censura hu-
ius Canonis suos subditos ?
Et quid est agendum, si Religiosi se invicem percutiant
extra Clausuram Monasterii ?
Et quid, si Prælatus Regularis percutiat aliquem sub-
ditum ?
Et an Prælati Regulares, & eorum Vicarii ex privi-
legio possint suos subditos absolvere, etiam si percussio
sit enormis ?
Et notatur suprà dicta procedere, quando Religiosi se
adinvicem percusserunt, nam si percutiant Clericum

sua, vel alterius Diocesis, non gaudent prædicto
privilegio.

Potest tamen in tali casu illos Episcopus absolvere, si
percussio sit talis, à qua Episcopus eosdem Clericos
absolvere possit, id est, levis.

Et quid, si Religiosus percusserit Episcopum ipsum, vel
Abbatem ? Ex p. 9. tract. 4. Refol. 49.

§. 1. R Espondeo, quod possunt Superiores regula-
res de iure communi absolvere suos ab hac
excommunicatione, modò sit contracta ex levi, vel
mediocri percussione facta in se invicem, c. Monachi,
2. de sent. excom. & licet ibi non distingatur de levi &
enormi, tamen c. Cum illorum, 3. 2. & cap. Canonica 50.
eod. etiam de intellectu dicti capituli. venit solum levis
ac mediocris ; & enormis reservatur Papæ, qualis mu-
tilatio, effusio sanguinis, percussio Episcopi, vel Abba-
tis, vt expressè dicitur in dictis aliis duobus capitulis.
Quamvis autem hæc facultas absolvendi à percussio-
ne levi tribuatur à iure Prælatis regularibus, quando
eorum subditi se invicem in Claustro percutiunt ni-
hilominus absolvi possunt se invicem percutientes
extra Claustrum. Tum, quia Papa expressit Clau-
strum : quia ibi solent se percutere, ubi ordinariè ma-
nent : unde respiciendo ad id, quod vt plurimum solet
accidere, non restrinxit absolutionem ad percussio-
nem claustralem. Tum, quia in c. Canonica, nullum ex-
pressit locum : ergo videtur parum referre hoc. Qua-
re possunt absolvere illos, licet se percutiant extra
Conventum. Et hæc omnia docet Pater Bordonus in
consil. regul. tom. 1. refol. 28. n. 49. citans Rodriquez, Co-
riolanum, & Angelum, quibus ego addo doctum, &
amicissimum Patrem Bossium in disputation. moralib.
de iurisdic. Episcop. & aliorum, &c. discept. 1. dub. 19.
n. 190. & seqq. qui optimè observat, quod favor di-
ctorum Canonum comprehendit etiam Prælatum
ipsum regularem, qui si percusserit suum subditum,
poterit absolvi ab alio Sacerdote subdito suo à se ele-
cto : tum quia caput non debet esse minori favore di-
gnum, quam membra : tum, quia appellatione Mo-
nachi venit Abbas in materia favorabili, cap. fin. de
verborum appellatione. Et supradicta procedunt, quan-
do percussio est gravis : secus erit, si excessus fuerit
enormis : nimirum, si sit deventum ad mutilationem
membri, vel effusionem sanguinis, vel in Episcopum,
aut Abbatem manus violenta injecta ; quibus verbis
textus in dict. cap. Cum illorum, de sent. excom. expli-
cat enormem percussione. Et constat ex cap. Cano-
nica, & cap. Cum illorum, de sentent. excom. in 6. In
quo casu enormitatis, siue subditus, siue Prælatus sit
percutiens, absolutio spectabit ad Papam exceptis
casibus, in quibus Papam adire non possent, dictis
textibus attentis. Attamen hodie Religiosi ferè om-
nes privilegia habent, vt etiam à percussione enormi
absolvi possint à suis Prælatis, ne alioqui, si ad Papam
mittendi essent, occasio vagandi illis tribueretur. Ita
Sayrus de censur. lib. 3. cap. 38. num. 13. & Rodriquez in
gg. regul. tom. 1. q. 20. art. 12. qui referunt privilegium
concessum à Clem. IV. Prælatis Ordinis Prædicato-
rum, & eorum Vicariis ; vt à percussione enormi-
bus possent suos subditos absolvere. Et hæc omnia
docet etiam Fragos. de Rep. Christ. tom. 2. lib. 1. disp. 2.
§. 3. num. 55. & seqq. Vide etiam Tamburinum de iure
Abbatum, tom. 2. disp. 54. q. 11. num. 2. & 3.

2. Notandum est tamen supradicta procedere quan-
do Religiosi se ad invicem percutiunt : nam si percu-
tiant Clericum suæ, vel alterius Diocesis, non gau-
debunt favore prædicto, vt constat ex d. cap. Cum illo-
rum. Potest tamen in tali casu illos absolvere Episco-
pus, si percussio sit talis, à qua Episcopus eosdem Cle-
ricos absolvere possit, id est, levis. Ita decernit cap.
Religioso, de sent. excom. in 6. & cum in d. cap. Religioso,
sermo

Sup. hoc in
ref. seq. §.
vlt.

Sup. hoc inf.
in ref. 79.
§. vlt.